Ч. 203. Субота 8 (21) вересня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цїлий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Голоси росийскої праси про стрічу монархів під Ґданьском. — Цар у Франциї).

„Новоє Время“, пишучи про стрічу цїсарів на водах під Ґданьском, зазначує на вступі, що в міжнароднім житю політичнім запанував з хвилею підписаня мирового договору з Хіною спокій, і на европейскім овиді зачало все більше розяснятн ся. Малозначні питаня економічні, характеру льокального, не зможуть того овиду затемнити; они є неминучі і становлять доказ живучости державних організмів. — Стріча в Ґданьску, — пише дальше „Новоє Время“ — і близькі торжества у Франциї, укріпляють ще більше европейский мир. Стрічу обох монархів не можна собі инакше пояснити, як тільки новим доказом приязни і щирого бажаня, щоби добрі сусідні відносини й дальше постійно такими зістали. Тїсна лучність многих інтересів Німеччини і Росиї випливає уже з самого факту територияльного сусідства обох держав. При природнім змаганю обох сторін здобути для себе як найбільше користи, неминучі й колизиї, а для усуненя таких непорозумінь дуже на руку лична виміна гадок між володарями сусідуючих держав. — „Биржевия Ведомости“ звертають на те увагу, що обом монархам товаришили їх перші дорадники в справах міжнародної політики, а то мабуть доказує, що ся стріча була наслїдком не лиш традицийних личних відносин володарів, але і потребою виміни гадок у важних питанях, позісталих в спадщинї з минулого віку. А в ряді тих питань перше місце займе усуненє непорозумінь, викликаних проєктом нової тарифи митової, що міг би станути в дорозі відновленю торговельних договорів. Не раз уже — пишуть „Бірж. Ведомости“ — висказували ми переконанє, що від часу проголошеня францускo-росийского союза зникли всї поводи до яких-будь ворожих відносин межи так старими сусїдами як Росия і Німеччина. Тож нинї сама Німеччина признає, як важними для неї є щирі і дружні відносини до держави, що одна з перших узнала законними єї змаганя до обєдиненя. Сегодня Німеччина, Франция і Росия, прямуючи в своїх змаганях мирною дорогою придбати добробут своїм народам, се нездобута кріпость, о котру розібють ся всї ґрізного характеру почини до викликаня між ними розєдненя і недовірия.

Про гостину царскої пари у Франциї доносять телєґрами: З Компієнь виїхала царска пара і президент Любе вчера о год. 8 рано серед оживлених овацияй населеня до Ремс, куди приїхали о год. 10 перед полуд. Любе подав цариці рамя і завів єї до умисно на приняте росийских гостий збудованого двірця. Цариця в товаристві почестної дами удала ся до повоза, а цар Николай в уніформі офіцира ґвардиї разом з Любетом всїли до другого повоза і удали ся до форту Вітрі ле Ремс на маневри. В форті повитав гостий і Любета ґенерал Брюжер з ґенералїцією. На повитанє відповів цар кількома вічливими словами. Відтак всїв на коня, привезеного з Росиї. Президент кабінету і Любе поїхали на поле маневрів повозами. Мінїстер війни і офіцири їхали верхом. Цар їхав ґальопом так скоро, що єго дружина ледве могла єго настигнути. Численно зібрана публика витала царя одушевленими окликами. На поли маневрів обійшов цар фронти полків і кілька разів висказав своє вдоволенє з постави войска. Відтак приглядали ся цар з царицею і Любе маневрам з горбка, де уставлено для них окреме шатро. Хід маневрів був величавий. По маневрах відбув ся обід, в часї котрого президент Любе підніс такий тоаст: Я щасливий, що можу висказати В. Величеству поздоровленє і вдячність армії повної гордости і вдячности за заінтересованє, яке В. Величество зволили їй показати. В пересьвідченю, що все з однакою готовостию Франция і єї репрезентацийне тїло дадуть тїй армії всьо, що їй належить ся і що до того причиняє ся, аби єї виобразувати, армія та єсть достаточно сильна станути кождої хвилї готовою на поклик відчини. Присутність Вашого Величества на тих маневрах єсть для тої армії знаменитим товчком і найвисшою нагородою. Команданти знають то, войска чують, а я з радостию єсьм їх товмачем, пючи здоровлє Ваш. Величества і єго найдостойнїйшої жени, як також здоровлє росийскої армії, котра з нашою армією, як то Ваш. Величество сказали в Шальон, єсть нерозривно сполучена глубокими чувствами братерства оружия. — По тих словах президента заграла музика росийский гимн. — Цар відповів: Маневри, які я саме бачив, дали менї нагоду наглядно пересьвідчити ся о високій вартости і незвичайній сьвітлости францускої армії. Тїшу ся тим сердечно, бо бачу, що та армія може бути правдивою гордостию заприязненої з нами Франциї. Пю здоровлє хороброї францускої армії, єї слави і єї поводженя. Бачу в нїй раду сильну підпору засад справедливости, на котрих опирає ся загальний лад, мир і добро народа. — По тїй промові царя капеля заграла марсилїянку. По обіді цар з царицею і Лю-

ДИМ.

(З польского — М. Конопницкої.)

(Конець).

Поглянула на него раз і другий.

— Чому не спиш, синку? — спитала.

— Не можу, мамо.... — відповів тихо, жалібним голосом.

Підійшла і сїла при нїм.

— Не жури ся, синку! — промовила. — Не жури ся! Або то на те Господь милосердний громи в небі ховає, аби ними бідній вдові одинокого сина убивати? Не допустить до того Господь Бог і Пречиста Діва.... А я тобі то скажу, що грім значить весїлє, коли снить ся паробкови або дївчинї. Ось, що бачиш, грім означає.... Атже маю сонник, то знаю.

Говорила то, майже весело усьміхаючись, і водила висхлою рукою по єго чолї та гладила єму волосє, аж хлопець набрав відваги і також усьміхнув ся.

— То мама кажуть, що весїлє? — спитав.

— А вжеж, не що инше! Весїлє, гучне весїлє....

Задумав ся хлопець, а по хвили сказав:

— То я вже встану, мамо....

— Встань синку, встань.... Зладжу сніданє, як зїш, то тебе відійде.

І справді відійшло. Навіть веселїйше було того рана, як звичайно в комнатцї, бо хлопець, маючи досить часу, свистав одну по другій пісоньку на випередки з косом, аж птах захрип, і коли прийшло до дївчини, що їй хотїло ся ягід, свистав так жалібно, немов би хто крізь ніс сьпівав. Сьміяв ся Мартинко, сьміяла ся мати, і так в радости розстали ся. Коли вийшов, вдова станула при дверех і прислухувала ся до віддаляючих ся кроків. Були легкі, свобідні, скорі, звичайно молоді ноги. Навіть покривлені і спорохнілі сходи не скрипіли нинї так, як звичайно. Доперва, коли хлопець замкнув за собою двері, кинуло ся в нїй серце якимсь наглим страхом, такий лоскот їх був глухий, підземний, і таким страшним відгомоном відбив ся в пустих сїнях. Підбігла до віконця, аби виглянути за сином.

Ішов легко, поспішно, з піднесеною головою, а коли мав вже перейти фіртку у фабричнім мурі, відвернув ся і поглянув в гору. Може у віконце, а може так собі....

Хвилю пізнїйше густий, чорний дим садив з фабричного комина.

Години минали. В чистенько поспрятаній комнатцї зробило ся тихо; старий годинник, з червоною рожею на пожовклим колись білім поли, тикав лїниво на стінї, кос пробовав найвеселїйших сьпіванок, борючи ся з своїм охриплим голосом, а вдова може з гадкою о тїм снї сина, що мав означати весїлє, переглядала свої сьвяточні одяги.

Нараз роздав ся страшенний гук. Затрясли ся стїни, посипали ся цегли з комина. Віконце з бренкотом випало. Великий, огненний стовп диму бухнув в небо разом з тисячами цегол і великими відломками розваленого комина, виповнюючи комнату осліпляючим блеском. Вдова, як стояла, так стовпом скаменїла. Нї одного крику не видали єї помертвілі уста. Лиш сиве волосє піднесло ся над чолом, лиш розширені зїниці побілїли як у трупа, якоюсь невисловленою тревогою....

Може навіть не чула дикого вереску, який доносив ся з улиці:

— Дозорець кітлів!.... дозорець кітлів.... убитий!

— — — — — — — — — — — —

Довгі ще лїта потім пересиджувала в тім самім віконци, глядячи посоловілим, мутним поглядом на фабричний комин, з котрого били в гору сині стовпи диму.

Однако той дим не прибирав вже тепер давних, розличних видів, лише все заміняв ся в мрачну стать єї дорогого хлопця. Зривала ся тоді зі стільця і витягала дрожачі, висхлі руки. Але мрачну стать вітер поривав і розвівав єї десь в облаках....

бетом та з дружиною виїхали до Реме, де оглянули катедру, і були на принятю в ратуши.

Новинки.

Львів дня 20 го вересня 1901.

— **Впреосьв. Митрополит Шептицкий** виїде по торжествах в Олеську в деканат Скалатский на візитацию канонічну, котра потреває шість недїль. При тій нагоді посьвятить кілька церквей і буде на відпусті в Краснім на Воздвиженіє Честного Хреста. Нарід дуже тїшить ся, що загостить рускій владика. В многих церквах Скалатщини суть антиміси від Атанасія (1720) і Льва (1750) Шептицких.

— **Важне для катихитів.** Вже вийшов з друку „Практичний провідник“ о. Е. Гузара, як має ся учити релігії в І. клясї взглядно на 1 і 2 степени науки в народних школах. Всї, що учать релігії, повинні купити собі тую книжку, котра продає ся по 1 короні в книгарнї Шевченка і Ставропигійскій а з пересилкою о 10 сотиків дорожше.

— **Наука руского язика і письменьства для дівчат,** що ходять до не-руских шкіл, відбуває ся що суботи від 3-ої години пополудни в домі при Стрілецкій площі ч. 6 в партері в школі виділовій ім. Т. Шевченка. Виділ „Руского товариства педагогічного“ звертає ся з уклінною просьбою до патріотичних родителїв і опікунів, щоби заохотили свої дїти ходити на сю науку, котрої хосенність повинна бути ясною кождому тямущому Русинови. Ся наука відбуває ся в трех курсах. На найвисшім курсї учить Вп. професор руской гімназиї др. Іван Копач.

— **Штучка посередника купецкого.** У Відни відбула ся в середу розправа перед судом присяжних против редактора фахової часописи різників Ігн. Штінгля, котрий в своїй часописи зробив закид купецкому посередникови Гальпернови, що він дїлає сьвідомо на шкоду різників і продуцентів. Гальперн запізвав Штінгля о обиду чести і в наслідок того відбула ся розправа. Штінгль доказав сьвідками, що Гальперн дістави від якогось галицкого продуцента транспорт худоби, через цїлий час торгу відкидав оферти різників, котрі давали ему від 64 до 70 К. за 100 кільо живої ваги, так, що остаточно не продав худоби. Тогди Гальперн нїби то зробив велику ласку продуцентови галицкому і закупив від него цїлий транспорт по 50 К. за 100 кільо живої ваги, через що зробив годівельникови велику шкоду. По переведеню того доказу присяжні 11 голосами увільнили обжалованого від вини.

— **Движима азбука,** — се прилад до образового представлення початкової науки читаня і писаня. Видав п. Григорий Блїй емеритований управитель 6-кл. народ. школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв. писаних на картонї, враз із пуделком до переховання і відповідною інструкцию та з приладом до уставлення букв. Цїна 10 корон; для учителїв народних і книгарень по 8 корон. Замовляти можна в канцеляриї Товариства „Просьвіта“ і в книгарни Ставропигійскій (улиця Руска, ч. 3) у Львові. „Движима азбука“ повинна безусловно находитись в кождій народній школї.

— **За уличні розрухи.** Перед звичайним трибуналом у Львові відбула ся розправа против Івана Сеньова, Дмитра Іваницкого, Людвика Пїша, Йосифа Зальцмана і Николая Кокотова за те, що дня 15-го липня с. р. довели до збіговиска у Львові і опирали ся властям. Всїх обжалованих арештовано того дня, а вчера они ставали перед судом. Трибунал засудив: Кокота на 14 днів арешту, Сеньова на 3 тиждні, Іваницкого на один місяць острійшого арешту, Пїшу на 2 тиждні, а Зальцмана на 2 місяцї острійшого арешту.

— **Лис пакістник.** В Перегиньску — як звідтам пишуть — тягає ся по огородах від весни через цїлий день лис і забирає газдиням кури, качки й гуси таки в їх очах з перед хати. Наробив уже шкоди в дробі на 200 злр., а нема такого чоловіка, щоби его зглядив! Хлїбороби не мають стрільб, а лїсні не мають часу засїдати ся на него. Лис так надоїв людям, що хотять удавати ся о поміч до правительства, аби зробило лад з тим лисом!

— **Розправа карна против убийника президента Мек Кінлїя** відбуде ся — як доносять з Ню Йорку — ві второк і потреває коротко, бо оборонцї обмежать ся лиш до виказания, що Чолгош в хвили сповнення злочину був не при здоровім умі. Чолгош буде певно засудженій на кару смерти.

— **Нещаслива пригода.** В ночи на 16-го с. м. переходив зелїзничим насипом на стациї в Сколїм функционар Ґредля Рідель, а що був імовірно трохи піднитий, упав до рова, що служить до чищеня машин. В хвили, коли добував ся з рова, надїхав поїзд, перетяв его в половинї і він по кількох мінутах помер осиротивши незаосмотрену жену і пятеро дрібних дїтий.

— **В руках мафії.** Члени тайного товариства, званого Мафія, допустили ся сими днями знов незвичайно сьмілого розбою коло Мацори на Сицилії. Один із найбогатших властителїв більшої посїлости в тих сторонах Кавалієре Бурджіо вибрав ся був в дорогу до одного із своїх хуторів, положеного коло Палермо. Ледви що станув на подвірю в хуторі, як нараз обскочило его шістьох замаскованих бриґантів, котрі его звязали і замкнули в комнатї таки на его власнім хуторі. З візником зробили так само, з тою лиш ріжницею, що его поклали на землю в шопі, де вже лежало двох звязаних людий а то польовий і управитель хутора, котрих бриґанти на короткий час перед приїздом властителя були зловили і звязали. Відтак вернули бриґанти до Бурджія, приложили ему револьвер до чола і зажадали від него холоднокровно 100.000 лїрів окупу. Переговори вели ся три години. Наконець бриґанти пристали на то, щоби їм Бурджіо виплатив 10.000 лїрів, скоро они пішлють одного із своїх людий по гроші. Бурджіо написав тогди лист до своєї жінки і казав їй виплатити умовлену суму тому, хто їй той лист віддасть. Один з бриґантів підняв ся занести лист до панї Бурджіо. Коли она той лист прочитала, сказала, що має готївкою всего лиш 5000 лїрів а другу половину вистарає ся в короткім часї. Бриґант взяв тих 5000 і пішов а на другу половину вже не чекав. Незадовго по тім розбишаки пустили Бурджія на волю а самі щезли без слїду.

Телеґрами.

Відень 20 вересня. В суботу відбуде ся рада міністрів, котра буде займати ся установленєм речиця для скликаня ради державної. Як в парляментарних кругах гадають, рада державна буде скликана на день 22-го жовтня сего року.

Льондон 20 вересня. Кіченер доносить з Преториї: Бота заманив в підступний спосіб три компаниї кінних стрільцїв в засїд. Шістнайцятьох анґлїйских вояків погибло, 30 єсть ранених а 125 попало в неволю. Бури забрали також 3 армати. Командант Бурів

Хамелеон

(З російского. — А. П. Чехова.)

Через торговицю іде полїцийний пристав Очумєлов в новім плащи і з пачкою під пахою... За ним ступає рудий полїциянт з решетом, наповненим сконфіскованими вепринами... Довкола тишина... На цїлій площи нема живого духа... Отверті двері склепів і шинків споглядають на сьвіт Божий сумно, як зголоднїлі роти; довкола них нема навіть жебраків.

— То ти будеш людий кусати? — чує нагле пристав крик. — Гей! дїти не пускайте его там! Тепер не вільно нікого кусати. Лови, держи!

Чути щемленє пса. Очумєлов споглядає в ту сторону і бачить, що зі складу дерева купця Пічуґіна вибігає на трех ногах пес і тревожно оглядає ся поза себе. За псом жене чоловік в перкалевій викрохмаленій сорочці і в розпятій камізольці. Біжучи за псом, той чоловік перехилив ся цїлим тїлом наперед, перевернув ся на землю, але вхопив пса за заднї ноги. Роздає ся другий раз щемленє пса і крик: „Не пускай!“ Із склепів показують ся заспані лиця, а по хвили перед складом дерева, нї звідси нї звідти, творить ся збіговище.

— Нелад, пане начальнику! — відзиває ся полїциянт.

Очумєлов завертає на лїво і іде на місце збіговища. Під воротами складу дерева бачить того чоловіка в розпятій камізольці, з піднесеною правою рукою, показуючою товпі цікавих закровавлений палець. На его запитім лици так здаєть ся стоїть виписано: „Ну, вже я тебе обідру, шельмо!“ Впрочім і сам закровавлений палець виглядає немов трофей побіди. В тім чоловіці розпізнає Очумєлов золотника Хрінкина. Посеред збіговища, розставивши переднї ноги і дрожачи на цїлім тїлі, сидів виновник цїлої колотнечі — білий, звинний щенюк, з довгим писком, з жовтою латою на хребті. В его вогких очах малювала ся тревога і страх.

— Що тут стало ся? — спитав Очумєлов — протискаючись крізь товпу. — З якої причини ви тут зібрали ся? Що значить той твій палець?... Хто тут кричав?

— Іду собі, пане начальнику, нїчого нікому не говорячи — розпочинає оповідати Хрінкин, кашляючи в зложений кулак — за деревом до Мітря Мітрина, а тут нараз нї сїло нї пало той проклятий пес хап мене за палець... Перепрашаючи пана начальника, я чоловік робітний... робота моя делїкатна... Нехай менї заплатять відшкодованє, бо я тим пальцем певне який тиждень не буду міг рушити... В ніякім праві не стоїть написано, щоби чоловік мав терпіти дармо ізза такого підлого зьвіряти... Коли, кажучи на то, кождому псови вільно буде чоловіка кусати, то лїпше не жити на сьвітї...

— Гм... Добре... — говорить поважно Очумєлов, кашляючи і стягаючи грізно брови. — Добре... Чий то пес? Я того не пущу безкарно. Научу я вас не держати псів на припонї! Час вже звернути увагу на таких панів, що не хочуть держати ся полїцийних приписів. Як заплатить кару, то буде знати, що пси і инші шкідні звірята треба держати на ланцуху. Вже я ему покажу!... Єлдирін! — обертає ся пристав до полїциянта — довідайно ся, чий то пес і спиши протокол! А пса треба убити! Сейчас! Мусить бути скажений... Чий то пес, питаю?

— Менї видить ся, що то пес ґенерала Жиґалова — відзиває ся якийсь голос з товпи.

— Ґенерала Жиґалова? Гм... Єлдирін, здойми но з мене плащ... Страх, як менї горячо! Видко збирає ся на дощ... Але одного лиш не розумію: як же тебе міг укусити той песик? — обертає ся пристав з питанєм до Хрінкина. — Деж би таке щеня дістало до твого пальця? Песика мала, а ти такий драб! Ти певне роздер собі палець о ґвіздь, а відтак прийшла тобі до голови гадка, щоби звалити всьо на пса і виманити відшкодованє. Знаю я вас, який з вас чортівский нарід!

— Він, пане начальнику приложив собацї до писка циґаро, для сьмиху, а пес его цап за руку... От, звичайно дурний хлоп і вже.

— Брешеш, полопе! Нїчого не бачив то не не говорив! Пан начальник розумна особа і пізнає, хто бреше, а хто говорить правду як перед Богом... А як неправду кажу, то нехай розсудить мировий судия... Він має написане в праві, що тепер всї рівнї... Я сам, як на те йде, маю брата жандарма!

— Мовчати! Не розбирати нїчого!

— Я нї, то не ґенеральский пес... — каже по глубокій розвазї полїциянт. — Ґенерал таких не держить... Він має гончі пси...

Смуте напав також на шкадрону уланів, причім 23 вояків полягло, а 32 єсть ранених.

Компієнь 20 вересня. Царска пара і президент Любе прибули тут з Ремс вчера вечером о 7-ій годині. На цілій дорозі ведучій до замку товпи населеня витали гостий з великим одушевленем.

Париж 20 вересня. Вчерашної ночи якісь невислідженi злочинцi стріляли до поїзду, що відходив звідси до Компіянь і віз запрошених на царскі торжества гостий. Кулі не ранили нікого. Кажуть, що то був замах анархістів.

Надіслане.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

1.	Книга довжників	аркуш по	10 сот.
2.	Замкненя місячні	2 аркуші	5 „
3.	Інвентар довжників	аркуш	5 „
4.	„ вкладників	„	5 „
5.	„ уділів	„	5 „
6.	Книга головна	„	10 „
7.	„ лiквiдацийна	„	10 „
8.	„ вкладок щадничих	„	10 „
9.	„ уділів членьских	„	10 „
10.	Реєстр членів	„	10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

— **Хто з Вп. читачів „Народної Часописи“** має „Вістника“ з р. 1898. книжку I. і II. а не комплетує річників, зволить відступити в умовленій ціні, під адресом: С. Авдикович, Глядки п. п. Глубічок вел.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 вр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами пашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі пояснення в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **Правдивий, чистий мід** єсть не лиш великим присмаком і здоровою поживою, але також і знаменитим ліком як для старших людий так і для дітий, розуміє ся, уживаний в міру і відповідно. Але вистерігати ся треба, щоби не купувати меду т. зв. столового, котрий дуже часто єсть лиш мішаниною сиропу з маленькою частию меду. Такий фальшований мід пізнати легко по єго смаку і хто коли їв правдивий чистий мід, а скоштує фальшований, то пізнасть єго зараз по смаку. Такий мід тягне ся звичайно як рідке тісто і не цукроватіє так як мід правдивий. Хто би хотів мати знаменитий мід, нехай напише до П. Коріневича, ем. учителя в Іванчанах, а дістане у него мід десеровий і курацийний 5 кільо по 6 К. 60 с. франко. До кождого замовленя додає ся даром і оплатно брошурку проф. дра Т. Цісельского під заголовком: Własności odżywiające i lecznicze miodu.

15 кр. — кожда серия 10 штук.

Збірка історичних портретів в виді листової марки, величина 60×27 міліметрів, рптованих на стали одинокий підручник для молодежи. Для замовлень з провінциї треба дочислити порто з рекомендованем 15 кр. Адміністрация „Народної Часописи“.

— Знаєш певно?

— Цілком певно, пане начальнику.

— Правда. Знаю, що ґенерал держить дорогі псн, расові, а той чорти знають якої породи! Ні гладкої шерсти, ні якого вигляду... якийсь миршавий псище! І по що такого пса держати? Хиба у того, що єго держить не всі в голові? Коли6 такий пес показав ся в Петербурзі або у Москві, то знаєте, що сталось би?.... Там ніхто не заглядав би до законів, а просто убили би без ніякого говореня! Ти, Хрінкин, пошкодований, отже не занедбуй своєї справи.... Трєба раз навчити порядку тих властителів псів!

— Га, може він і ґенеральский — роздумує знов голосно поліцийант. — На писку нема того написаного... Але онгди я бачив такого пса на ґенеральскім подвірю.

— Очевидно, що ґенеральский! — відзиває ся хтось з посеред товпи.

— Гм... Єлдирін, вложи-но мені плащ... Якось вітер потягає... Дрож мене бере... Відведеш пса до ґенерала і довідаєш ся, чи то ґенеральский... Скажеш, що я найшов єго заблуканого і остережеш службу, щоби самого пса не пускала на улицю... Пес може бути дорогий, а як кождий дурень зачне єму прикладати циґаро до носа, то о нещастє не тяжко — пес може розхорувати ся... Пес делікатне створінє.... А ти, дурню, спусти руку на долину! Не маєш чого показувати свого дурного пальця!... Сам собі винен!

— Іде кухар від ґенерала, треба єго спитати.... Гей, Прохоре! А ходи-но сюда, голубчику! Придиви ся тому псови... Чи він ваш?

— От вигадав! У нас ніколи таких псів не бувало.

— Дійстно, нема навіть о що питати — говорить Очумєлов. — Хрінкин винен, що пса зачіпав, але пео винко не має властителя. Нема над чим довго гадати... Я вже сказав, що пес волоцюга — отже так мусить бути... Убити єго і конець!

— То не наш пес — повідає дальше кухар. — Той пес належить до брата ґенерала, що онгди приїхав. Наш ґенерал не любить звичайних псів, але ґенеральский брат любить такі псн...

— Так? То брат єго екселенциї приїхав? Володимир Іванович? — питає Очумєлов, а на єго лици появляє ся усьміх блаженного вдоволеня. Ах, Боже мій! Я нічого не знав! То приїхав в гостину до брата?

— А так...

— Ну, ну, ну... Затужив за братом... Що я нічого не знав... Отже то єго песик? Дуже рад.... Возьмиж єго, возьми... Дуже хороший пес... Такий оборотний... Цапнув того осла за палець! Ха, ха, ха! Не бій ся песику! Ворчиш? Врр... врр... Гніваєш ся? Ай, ти милий песику!

Кухар кличе пса і відходить з ним з перед складу дерева. Товпа сьміє ся з Хрінкина.

— Ну, ще я тобе дістану — грозить Хрінкинови пристав і отуливши ся в новий плащ, пускає ся на дальший інспекцийний обхід.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

поси	особ	
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Нідвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 1/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до [illegible].
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 15/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 1/5 до 10/9
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

поск.	особ	
приходить		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 1/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 21/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 30/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що дня
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, роклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)